

la contra | ENRIC RAMONET

Quasi una dosi d'optimisme

Com a mínim en part som els mateixos catalanoparlants els qui dificultem l'aprenentatge del català als immigrants que volen aprendre'

Ja fa hores que és fosc i el fred, tan anunciat cobejat pels meteoròlegs, comença finalment a treure les uncles. És una nit perfecta per quedar-se a casa i no obstant això, en una aula d'una escola d'aquest raonament del Gironès, una dotzena de persones procedents d'arreu del món es dediquen a aprendre català. La Clara, la professora, anima en Fran, d'origen alemany, a mostrar el rellotge, i la resta d'alumnes a descriure'l. És rodo?, té una corretja de pell? Després, també la Victòria, que fa tres mesos que ha arribat de Lituània, i la Beti, que és boliviana, i la Liliàna, que és de Colòmbia, han de sotmetre el rellotge, o les arracades, o les ulleres a l'avaluació pública i als adjectius de la resta de companys. Predomina

Una classe d'aprenentatge de català al Gironès.

el bon humor i és obvi que la Clara és una noia afectuosa però aquí, els professors no poden ser condescendents i la discreció no està permesa. La classe és de nivell bàsic i l'objectiu que es persegueix és el d'abastar un mínim domini en l'ús de la llengua per poder comunicar-se en la vida quotidiana i per tant, en Mamadou, que no fa gaire que ha arribat del Senegal, ha de vèncer les seves reserves. «Mamadou, com són les meves arracades?» La Clara m'explica que, generalment, són una vintena, que hi ha gent de moltes procedències però que predominen els llatinoamericans. Em permet que els preguntis per quina raó s'interessen pel català, que és una pregunta que en la major part dels països seria insòlita però que aquí, conscients de la fragilitat de la nostra llengua, fem sempre amb l'esperança que la resposta esdevingui reconfortant. Exigències de la feina, per seguir les converses de la gent de l'indret, perquè és la llengua de

l'escola, perquè és la que parla la dona de la qual tinc cura, per entendre'm més fàcilment amb la sogra o per saber-la, simplement. Ja ho veuen, són motivacions ordinàries, quasi banals per a unes orelles com les nostres, tan avesades als debats sobre la consciència lingüística i altres transcendències. Procuren aprendre-la perquè és útil i això deu ser una bona notícia. Com ho és que a les comarques gironines quasi 5.000 alumnes assisteixen als pràcticament 300 cursos de diversos nivells, sense comptabilitzar, segons m'expliquen, els que s'imparteixen de manera extraordinària en entitats o associacions. El nombre d'inscripcions, en el darrer curs, es va incrementar en més de 600 persones en relació amb l'any anterior. És un esforç notable i esdevindria una injecció d'optimisme si no fos per una dada inquietant, el 65% de l'alumnat es concentra en els cursos inicials. Hi ha un alt índex d'abandonament i en la determinació de

les causes, l'Agnès Llagostera, que és la responsable del Consorci de Normalització Lingüística gironí que m'ha proporcionat les dades, coincideix amb els alumnes que aquesta nit gèlida es dediquen a descriure rellotges i arracades. Una d'elles ho explica molt fàcilment: «Bona nit», li dic a la senyora de la qual tinc cura. «Buenas noches», em respon ella amb el seu castellà precari. En efecte, aquí qui abandona més fàcilment som nosaltres.

No sé si tenim poca fe amb les propietats comunicatives del català o si és una reacció instintiva per allò de la claredat del missatge i per evitar fresses entre emissor i receptor, però ja ho veuen, com a mínim en part som els mateixos catalanoparlants els qui en dificultem l'aprenentatge. Ja ho poden fer córrer, especialment entre aquells que diàriament proclamen que tots els nostres mals, com els vents més freds o els més ardents, sempre vénen de fora.

la columna | JOSEP M.FONALLERAS

Parlàvem d'actrius

Fa uns anys, vaig tenir la sort de conèixer Adolfo Marsillach. Acabava de presentar el seu llibre de memòries a la Llibreria 22 de Girona, i recordo que vam anar a sopar al restaurant Boira, amb en Guillem Terribas, el responsable de l'acte. Va ser una vetllada esplèndida. Marsillach, que va parlar en català, conservava un humor corrosiu i una aparent disciplicència que amagava la divertida acidesa del seu discurs. Marsillach ja estava malalt, però també feia broma del seu estat. Evocava altres estades a la ciutat, comentava la situació política, el seu pas pel Centro Dramático Nacional... En un moment del sopar, algú va començar a parlar d'actrius, de grans actrius. No sé qui –hi havia més gent, a part dels que ja he dit– va esmentar el nom de Penélope Cruz. No sé si amb l'afany d'afegir-la a la llista o simplement d'introduir un tema més de conversa, de polèmica. Aleshores, Penélope no era tan coneguda i reconeguda com ara. Es tractava d'una promesa, com aquell que diu. Marsillach, seriós, conscient que estava a punt de formular una sentència definitiva, es va estalviar qualsevol tipus de comentari directe i va preguntar: «No parlàvem d'actrius?» Vam riure, és clar, perquè la contundència de la retòrica del mestre va ser conclouent. Ara que acaben de nominar Penélope Cruz com una de les cinc millors actrius de la temporada (almenys, segons els criteris dels acadèmics americans), ara he recordat aquell sopar. He llegit, a més a més, que la noia madrilenya té un cert marge per guanyar l'Oscar gràcies a un factor que se situa més enllà dels mèrits artístics: la seva joventut. Que algú pugui arribar a pensar que l'espanyola és millor que Helen Mirren o Meryl Streep em sembla una bestiesa enorme. Tot i que, ben mirat, ja ho és prou que l'hagin tingut en compte en detriment de la resta d'actrius (de les actrius, més ben dit!) que al llarg d'aquest any han protagonitzat drames, comèdies o musicals. Escric aquesta columna pensant en la intel·ligència del gran Marsillach. Avui, segur que riuria.

HEMORROIDES, FÍSTULES, FISSURES, etc.

FIBROGASTROSCÒPIES I COLONOSCÒPIES
Més de 20 anys d'experiència

972 21 81 81
la salle, 21 - Girona

Clínica Ibon

Stein

RECORDA... tenim la més gran varietat d'agendes 2007

papereria copisteria

Pompeu Fabra, 11 - 972 203 944 / Migdia, 11 - 972 233 565
Av. Lluís Pericot, 36 - 972 210 942 / GIRONA

LG 972 17 23 53

Protecció passiva contra el foc

RECRESQUTS LLEUGERS
AMB MORTER I PERLITA

www.bristol2000.com

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

ORMETAL

972 47 61 27
www.ormetal.es
C/ Llevant, 7. Pol. Ind. Mas Lladó
FORNELLS DE LA SELVA